

NEŠPORY

PRO NEDĚLE V MEZIDOBÍ

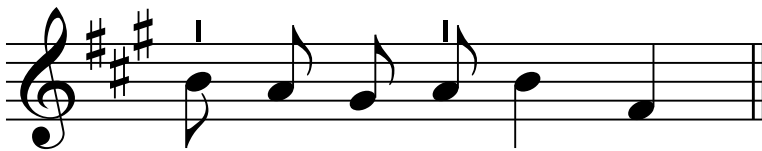
(revidovaná verze)

ÚVODNÍ VERŠ

500 *Kněz:*

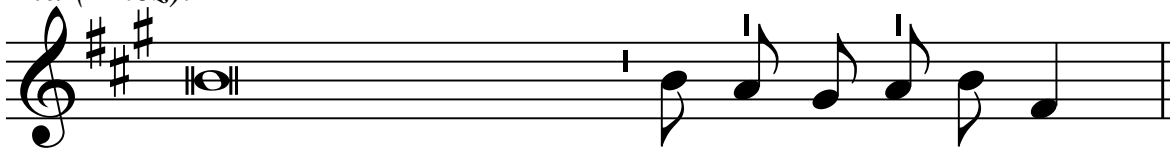

Lid: Bo - že, po - spěš mi na po - moc !

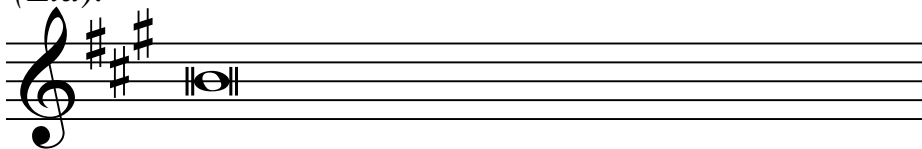

Slyš na - še vo - lá - ní !

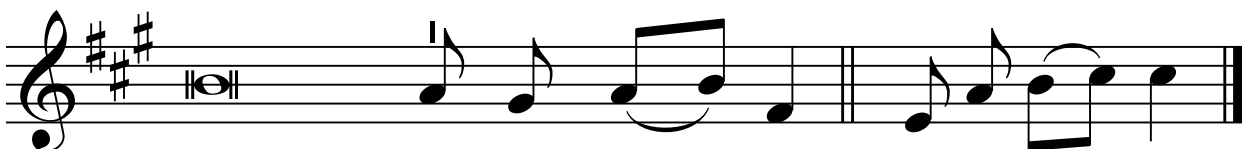
Lid (Kněz):

(Lid): Sláva Otci i Synu, * i Du-chu sva-té-mu,

jako byla na počátku i nyní i vždycky, *

a na věky vě - ků A - men. A - le - lu - ja.

HYMNUS pro liché týdny

501

Ja - ko ta rů - ži - čka krá - sná, nad hvě - zdy,

nad slun - ce ja - sná, Ma - ri - a sva - tá je Pan - na,

pře - či - stá ro - di - čka Pá - na, po - že - hna - ná.

2. Vládce všech andělských sborů / vtělil se pro spásu tvorů; /
světa hřích krví svou obmyl, / temnosti nadvládu zlomil /
Pán všech časů.

3. Zvítězil přeslavně v boji, vrátil se ve slávu svoji, /
aby nám u Otce v ráji / připravil v nebeském kraji /
věčnou krásu.

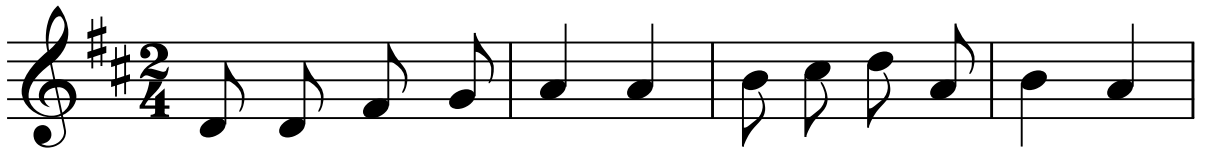
4. Pomoz nám, Pane a Králi, / tobě všech tvorů zní chvály. /
pod prapor svatého kříže / přijmi nás, věčný náš kníže, /
Bože spásy.

5. Ježíši, zrozený z Panny, / otevř nám nebeské brány, /
s Marií přej nám tam bývat, / s anděly tvou chválu zpívat /
věčné časy.

HYMNUS pro sudé týdny

3

502

1. Zdrá - vas, hvě - zdo mo - ří, ži - vi - tel - ko Bo - ží,

u - sta - vi - čná Pa - nno, bla - há ne - bes brá - no!

2. Ave tobě pěla / ústa Gabriela; / mír nám vlej, když jméno /
Eva zpět je čteno.

3. Rozvaž pouta viny, / slepoty vzdal stíny, / zbav nás všeho
zlého, / zdroj buď dobra všeho.

4. Ukaž nám, žes Matka; prosba tvá je sladká / sluchu Syna
tvého, / pro nás zrozeného.

5. Panno požehnaná, / milosti jsi schrána; / změň nás v prosté
viny, / v tiché, čisté syny!

6. Dopřej nám žít čistě, / ať kráčíme jistě / k tobě, do tvé říše, /
patřit na Ježíše.

7. Ctěme Boha Otce, / chvalme Boha Syna, / slavme Boha
Ducha: / třem buď pocta jedna. Amen.

A - men.

PRVNÍ ŽALM

pro 1. až 4. týden

Antifona pro 1. a 3. týden:

503

Ho - spo - din ře - kl mé - mu Pá - nu:

»Sed' po mé pra - vi - ci.« A - le - lu - ja.

Antifona pro 2. týden:

504

Kri - stus je kně - zem na vě - ky,

po-dle Mel-chi-ze-de-cho-va řá - du. A - le - lu - ja.

Antifona pro 4. týden:

505

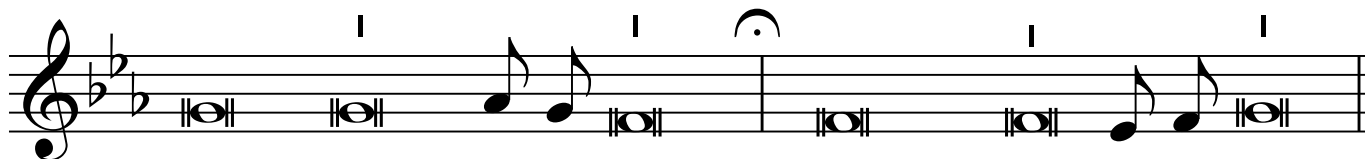
O - de dne zro - ze - ní — je ti ur - če - no

vlá-dnout v po-svá-tném le - sku. A - le - lu - ja.

Žalm 110 (109), 1–5.7
Mesiáš, vítězný král a kněz

5

Psalmodie Es

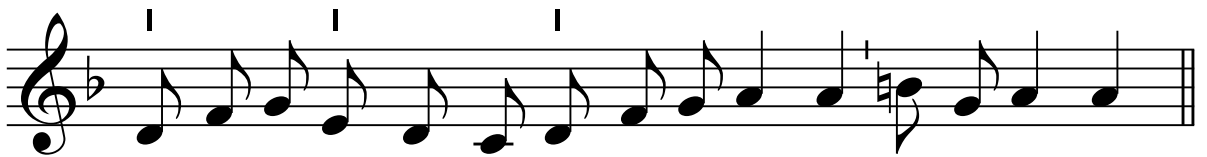
Hospodin řekl mému Pánu: † "**Sed'** po mé pravici, *
dokud nepoložím tvé nepřátele **za podnož** tvým nohám."
Žezlo moci ti podává **Hospodin** ze Siónu: *
»Panuj **uprostřed** svých nepřátel!«
Ode dne zrození je ti určeno vládnout v **posvátném** lesku: *
zplodil jsem tě **jako rosu** před jitřenkou. -
Hospodin přísahal a **nebude** toho litovat: *
»Ty jsi kněz navěky **podle** řádu Melchizedechova !«
Hospodin je po tvé pravici, *
potře krále v **den svého** hněvu.
Cestou se **napije** z potoka, *
proto **povznese** hlavu.
Sláva **Otci** i Synu *
i **Duchu** Svatému,
jako byla na počátku i **nyňí** i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 1. týden

Antifona:

506

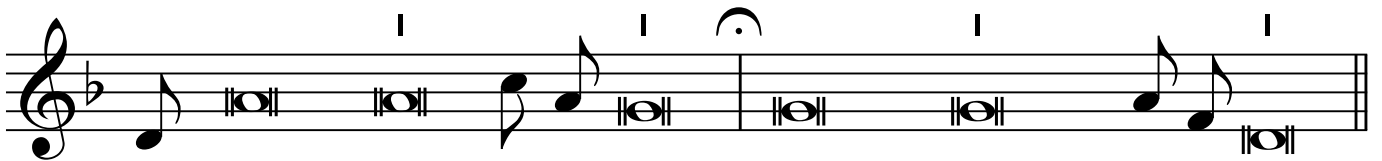

Ze-mě se za-chvě-la před tvá-ří Pá - ně. A - le - lu - ja.

Žalm 114 (113 A)

Boží divy při východu z Egypta

Psalmodie d

Když vytáhl **Izrael** z Egypta, *
 Jakubův dům z **cizáckého** lidu,
 stal se **Juda** **Boží** svatyní, *
Izrael **Božím** panstvím. -
 Moře to **vidělo** a prchlo, *
 Jordán se **obrátil** nazpět,
 hory **poskočily** jako berani, *
pahorky jako jehňata. -
 Co je ti, **moře**, že prcháš, *
 Jordáne, že se **obracíš** nazpět,
 hory, proč **poskakujete** jako berani, *
 pahorky, **proč skáčete** jako jehňata? -
Země, **třes** se před Pánem, *
před **Bohem** Jakubovým,
 jenž **mění** **skálu** v bažinu, *
 křemen v **prameny** vod.
 Sláva **Otci** i Synu *
 i **Duchu** Svatému,
 jako byla na počátku i **nyň** i vždycky *
a na věky věků. Amen.

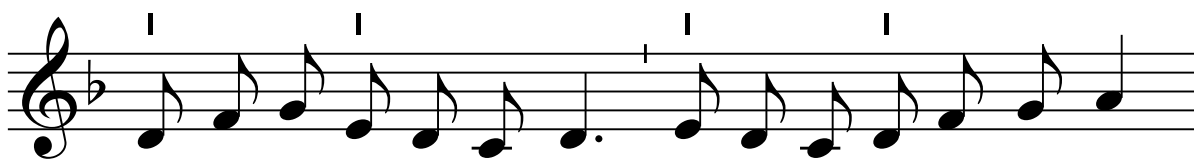
Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM pro 2. týden

7

Antifona:

507

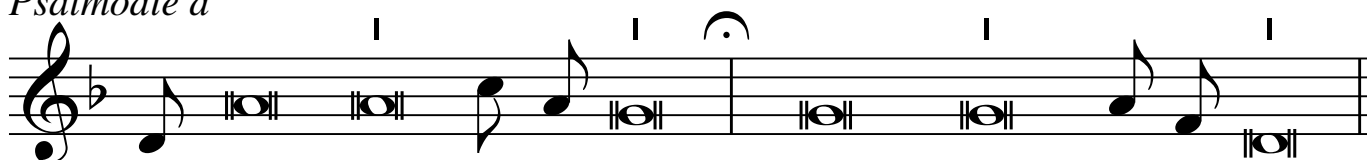
Bůh náš je na ne-be-sích, u - či - nil všechno, co chtěl.

A - le - lu - ja.

Žalm 115 (113 B)

Chvála náleží jedině Hospodinu

Psalmodie d

Nikoli nám, Hospodine, nikoli nám, † ale **svému jménu** zjednej slávu *
pro své velké **milosrdenství**, pro svou věrnost.

Proč mají **pohané** říkat : *

"**Kdepak je** ten jejich Bůh?"

Bůh náš je na nebesích, *

učinil **všechno**, co chtěl. -

Jejich modly jsou **stříbro** a zlato, *

dílo lidských rukou.

Mají **ústa**, ale nemluví, *

mají **oči**, ale nevidí.

Mají **uši**, ale neslyší, *

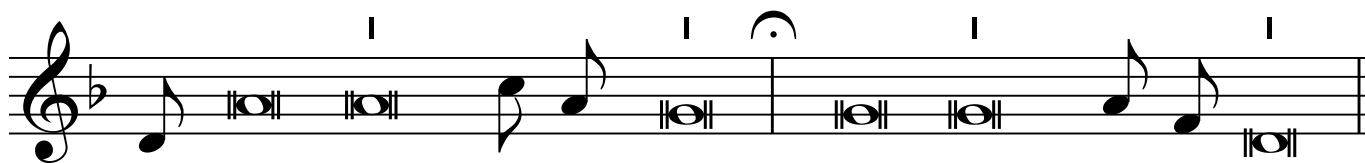
mají **nos**, ale nečichají.

Mají ruce, ale nehmatají, † mají **nohy**, ale nechodí, *

hlas **nevydávají** svým hrdlem.

Jim jsou podobni **ti**, kdo je zhotovují, *

každý, kdo v ně doufá. -

Izraelův **dům** doufá v Hospodina, *
 je jim **pomocníkem** a štítem.
 Áronův **dům** doufá v Hospodina, *
 je jim **pomocníkem** a štítem.
 Hospodinovi ctitelé **doufají** v Hospodina, *
 je jim **pomocníkem** a štítem. -
Hospodin na nás pamatuje *
 a nám požehná,
požehná domu Izraelovu, *
požehná domu Áronovu,
 požehná **Hospodinovým** ctitelům, *
malým i velkým. -
Hospodin vás rozmnoží, *
vás, i vaše syny.
Požehnání jste od Hospodina, *
 který učinil **nebe** i zemi.
Nebesa **jsou** nebem pro Hospodina, *
 avšak zemi **dal** lidským dětem.
 Mrtví **nemohou** chválit Hospodina, *
 nikdo z těch, kdo **do** podsvětí sestupují.
 My však **velebíme** Hospodina, *
nyní, až na věky.
 Sláva **Otci** i Synu *
 i **Duchu** Svatému
 jako byla na počátku i **nyní** i vždycky *
a na věky věků. Amen.

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM

9

*Antifona:***pro 3. týden**

508

Vy - pra - vuj - te me - zi vše - mi ná - ro - dy
o Ho - spo - di - no - vých di - vech. A - le - lu - ja.

Žalm 111 (110)*Psalmodie B***Veliké skutky Boží**

Oslavím **Hospodina** celým srdcem *

Oslavím **Hospodina** celým srdcem *

ve sboru **spravedlivých** i ve shromáždění. -

Veliká jsou **Hospodinova** díla, *

ať o nich uvažují všichni, **kteří** je milují.

Velebnost a **vznešenost** je jeho dílo *

a jeho spravedlnost **zůstává** navěky.

Památku **ustanovil** na své divy, *

Hospodin je **milosrdný** a dobrotivý.

Dal pokrm těm, **kdo se** ho bojí, *

neustále bude **pamatovat** na svou smlouvu. -

Své činy **ukázal** svému lidu, *

když jim dal **majetek** pohanů.

Skutky jeho rukou jsou **věrné** a spravedlivé, *

spolehlivé jsou **všechny** jeho příkazy,

pevné **navěky**, navždy, *

provedené v **pravdě** a právu. -

Vykoupení seslal svému lidu, † sjednal **navěky** svou smlouvu; *

svaté a **velebné** je jeho jméno.

Počátek moudrosti je bát se Hospodina: †

moudře jednají **všichni**, **kdo** tak činí; *

jeho chvála **zůstává** navždy.

Sláva **Otci** i Synu ...

Opakuje se antifona

DRUHÝ ŽALM

pro 4. týden

Antifona:

509

Bla - ho - sla - ve - ní, kdo la - ční a ží - zní
po spra - ve - dl - no - sti, ne - boť o - ni bu - dou na - sy - ce - ni.
A - le - lu - ja.

Žalm 112 (111)

Psalmodie B

Štěstí spravedlivých

Blaze muži, **kte**řý se bojí Hospodina, *
který má velkou **zá**libu v jeho přikázáních.
Mocné bude **na zemi** jeho potomstvo, *
pokolení řádných **lidí** bude požehnáno.
Hojnost a bohatství **bu**dou v jeho domě *
a jeho štědrost **po**trvá navždy. -
Září v temnotách jako **světlo** řádným lidem, *
je milosrdný, **do**brotivý a spravedlivý. -
Nemusí se **obá**vat zlé zprávy, *
jeho srdce je pevné, **dů**věřuje v Hospodina.
Jeho srdce je **zmu**žilé, nebojí se, *
dokud neuzří své **pro**tivníky ve zmatku.
Rozděluje, dává chudým, † jeho štědrost **po**trvá navždy, *
jeho moc **po**roste v slávě. -
Uzří to hříšník a rozzlobí se, † bude skřípat **zu**by a zchřadne; *
zajde touha bezbožníků.
Sláva **O**tci i Synu ...

Opakuje se antifona

Antifona - liché týdny

510

Pán, náš Bůh vše - mo - hou - cí. U - jal se

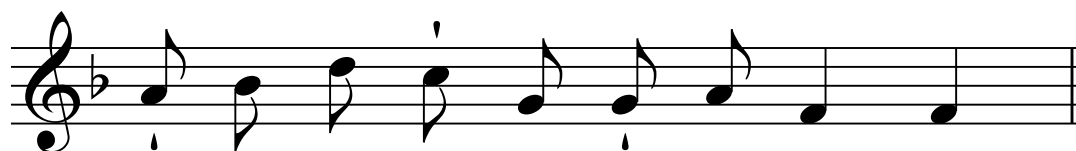

krá - lov - ství. A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

Antifona - sudé týdny

511

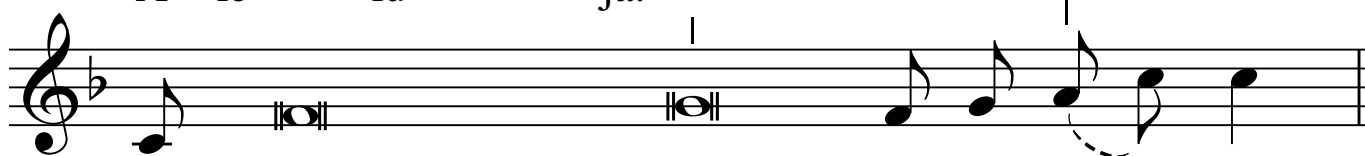
Chval - te Bo - ha vši - chni, kdo mu slou - ží - te,

ma - lí i vel - cí. A - le - lu - ja.

*Kantikum**Kantor:*

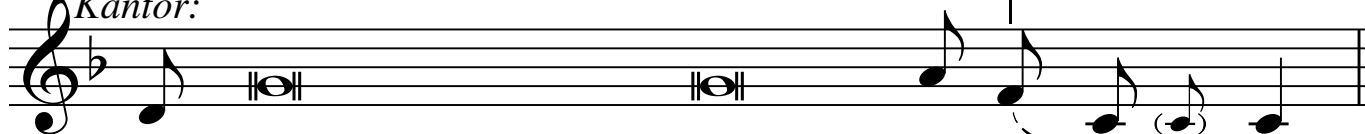
A - le - lu - ja.

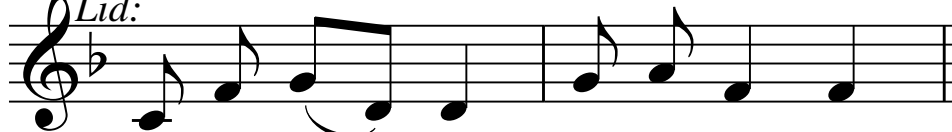
Ví - tězství, sláva a moc na - še - mu Bo - hu,
 Chval - te našeho Boha, všichni, kdo mu slou - ží te,
 Pán, náš Bůh vševládny u - jal se krá - lov - ství!
 Ne - boť nadešla Berán - ko - va svat - ba,

Lid:

a - le - lu - ja,

Kantor:

ne - boť jeho soudy jsou pravdivé a spra - ve - dli - vé.
 a kdo se ho bojíte, malí i vel - cí.
 Ra - dujme se, jásejme a vzdej - me mu čest!
 je - ho nevěsta se při - pra - vi - la.

Lid:

A - le - lu - ja, a - le - lu - ja.

*celé 4x**Opakuje se antifona*

ZPĚV PO ČTENÍ

liché týdny

13

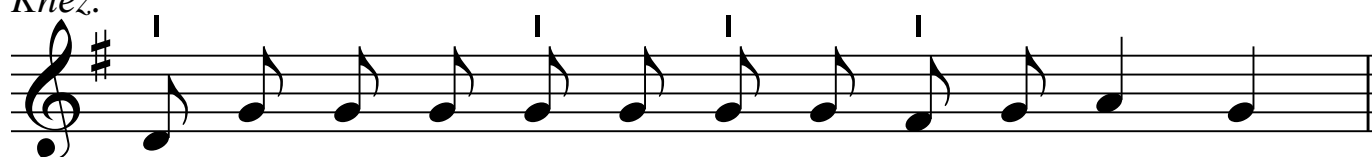
1. Kněz, 2. Lid:

Po - že - hna - ný jsi, Bo - že, na klen - bě ne - bes.

Kněz: Jsi ve - le - be - ný a pl - ný slá - vy na vě - ky.

Lid: Po - že - hna - né je tvé sla - vné sva - té jmé - no.

Kněz: Jsi ve - le - be - ný a pl - ný slá - vy na vě - ky.

Slá - va Ot - ci i Sy - nu i Du - chu Sva - té - mu. Po - že - hna - ný...

ZPĚV PO ČTENÍ sudé týdny

1. Kněz, 2. Lid:

513

Ve-li-ký je náš Bůh, je-mu pa-tří vše-chna moc

Kněz:

na ne - bi i na ze - mi. Je - ho mou-drost

Lid:

pře - vy - šu - je vše - chno, je - mu pa - tří vše - chna moc

Kněz:

na ne - bi i na ze - mi. Slá - va O - tci i Sy - nu

Lid:

i Du - chu Sva - té - mu. Ve - li - ký...

ANTIFONY KE KANTIKU P. MARIE (Magnificat)

602 A
 Duch sva-tý sestoupil ja - ko ho - lubice z ne - be

 a zů - stal na Ježíšovi.

602 B
 On-dřej ře - kl Šimono-vi: "Na - šli jsme Me - siáše"

 – a přivedl Šimo - na k Ježíšovi.

602 C
 V ga - li - lej - ské Káně Je - žíš zje - vil svou slá - vu

 a jeho učedníci v něj uvěřili.

603 A
 Je-žíš hlá - sal evangeli - um o Božím krá - lovství

 a uzdravoval mezi lidem ka - ždou nemoc.

603 B
 Ne - chali své sí - tě a následova - li Pána.

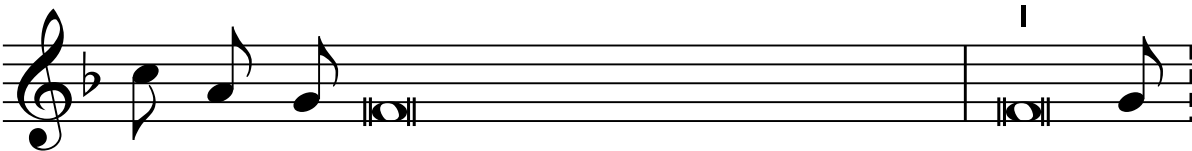

603 C
 Dnes se na - plnilo Pí - smo, které jste

 prá - vě slyšeli.

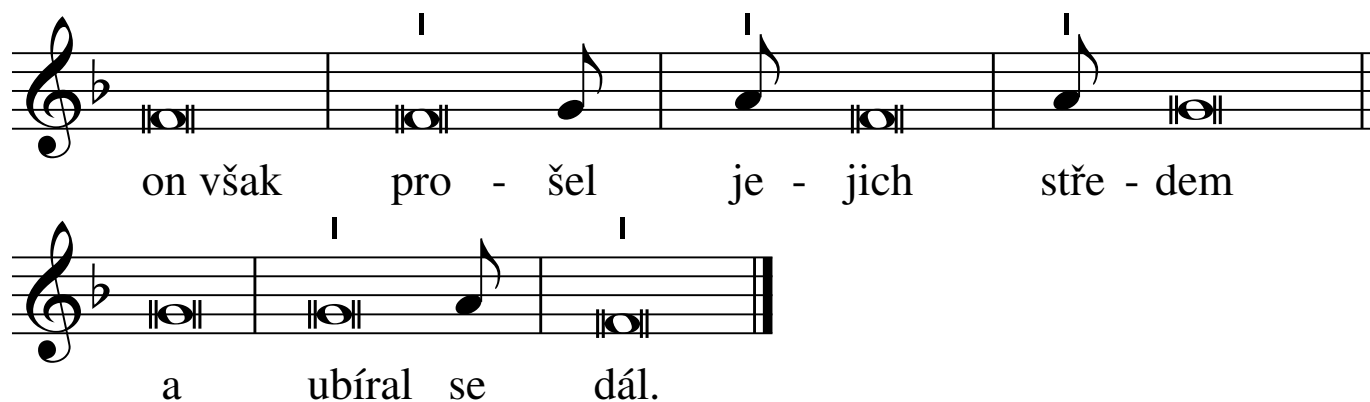
604 A
 Blahoslave - ní tvůr - ci po - koje,

 neboť oni budou nazváni Boží - mi syny.

604 B
 Po - věst o Ježíšovi se roz - nesla po celém

 Galilej - ském kraji.

604 C
 Všični v sy - nagóze vzplanuli hněvem a vedli Ježí - še

 na sráz ho - ry, aby ho sra - zili do - lů,

on však pro - šel je - jich stře - dem
a ubíral se dál.

605 A

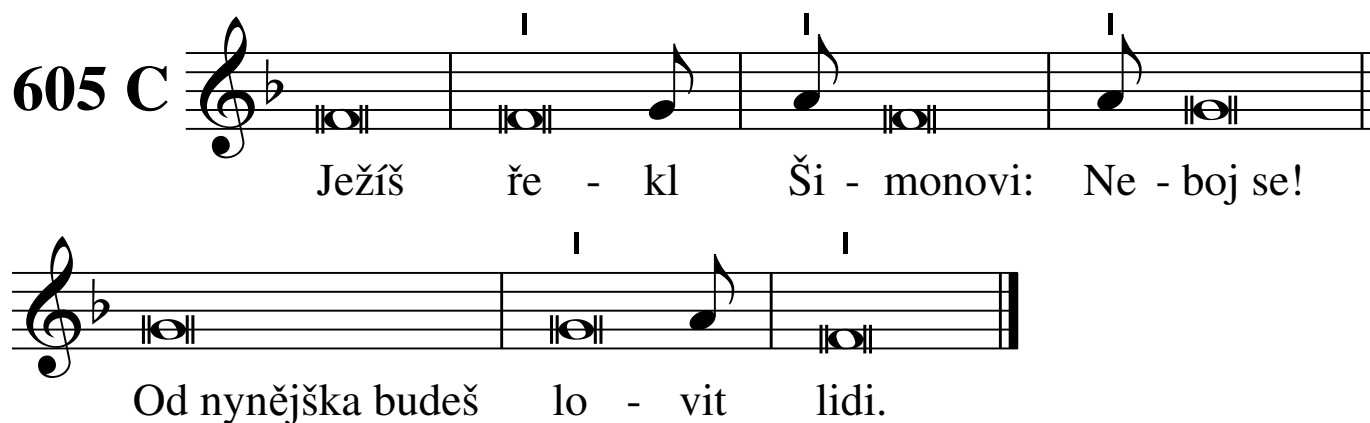
Bud' - te ja - ko svítíl - na po - stavená na podstavec,
aby svítila všem v domě.

605 B

Ježíš prochá - zel ce - lou Ga - lilejí
a kázal v je - jich synagógách.

605 C

Ježíš ře - kl Ši - monovi: Ne - boj se!
Od nynějška budeš lo - vit lidi.

606 A

Při - ná - šíš - li svůj dar k oltáři, a tam ně - co
si vzpomeneš * že tvůj bratr má

pro - ti to - bě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed

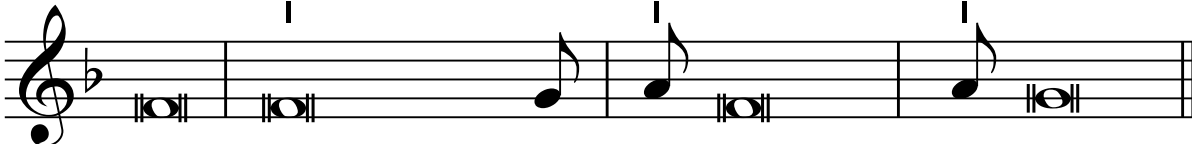

smí - řit se svým bra - trem; te - prve po - tom přijď

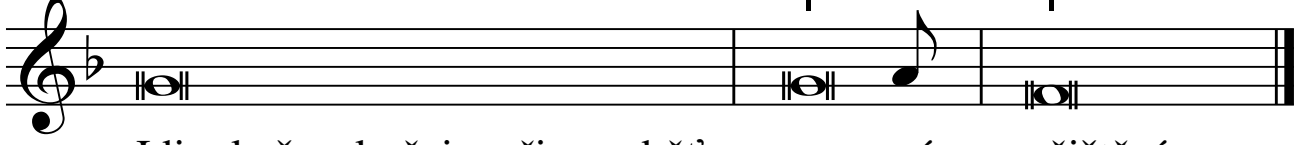

a obětuj svůj dar.

606 B

Ježíš malomocné - ho u - zdravil a ře - kl mu:

Jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění.

606 C

Bla - ho - sla - vení jste, když vás lidé vylou - čí

ze svého stře - du a potupí vaše jméno kvů - li

Sy - nu člo - věka; raduj - te se a já - sejte,
máte totiž v nebi vel - kou odměnu.

607 A

Bud' - te do - konalí, jako je dokonalý váš
nebe - ský Otec.

607 B

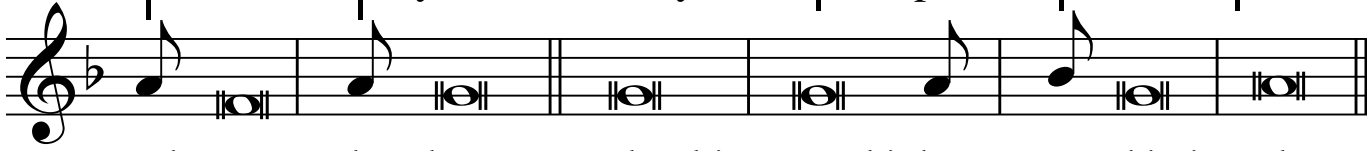
O - chr - nu - lý, kterého Kristus uzdravil vzal své
le - hátko a o - dešel, takže všichni žasli a velebi - li Boha.

607 C

Dá - vej - te a dostanete, neboť ja - kou mě - rou
mě - říte, takovou se zase namě - ří vám.

608 A Hle - dej - te nejprve Boží králov - ství a jeho
 spra - vedlnost a všechno ostatní vám bu - de přidáno.

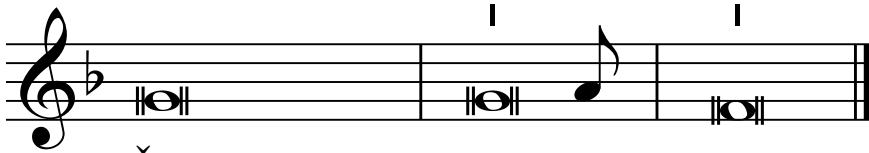
608 B Do - kud ma - jí hosté na svatbě ženi - cha me - zi
 se - bou, nemohou se

608 C Do - brý člo - věk vynáší z dobré pokladnice své - ho
 srd - ce do - bro, ale zlý ze zlé - ho vy - dává zlo,
 ú - sta mlu - ví to, čím přeté - ká srdce.

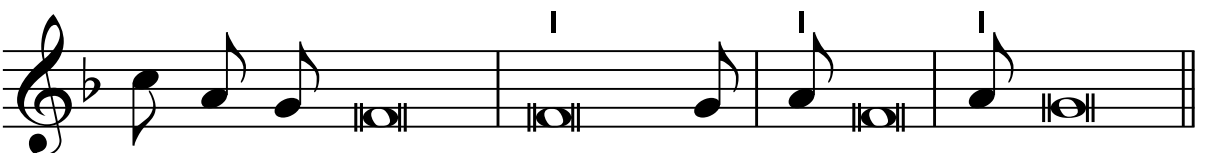
609 A Kdo má slo - va slyší, a - le po - dle nich ne - jedná,
 podobá se poštilému muži, * který si postavil dům na písku.

609 B

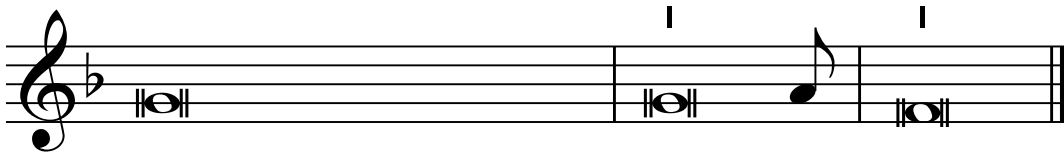
Smí se v so-botu jed-nat do - bře ne - bo zle?

Život zachránit ane - bo zabít?

609 C

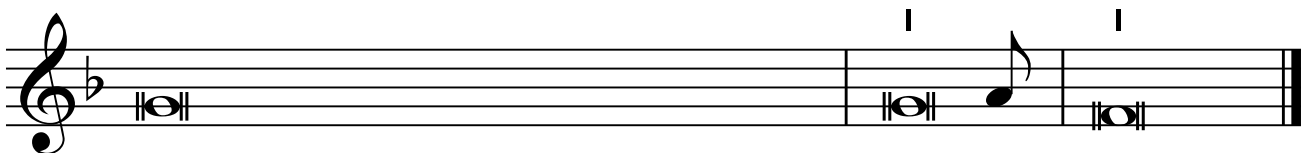
Když Je-žíš uslyšel setníko - va slo - va, po - divil se:

Ani v Izraeli jsem nenašel tako - vou víru!

610 A

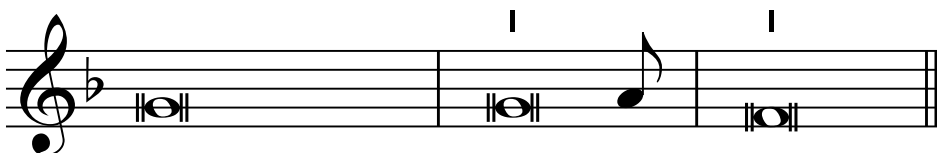
Mi - lo - sr - denství chci a ne o - běť, pra - ví Pán.

Nepřišel jsem totiž povolat spravedlivé a - le hříšníky.

610 B

Každý, kdo pl - ní vů - li Bo - ží,

to je můj bratr i sestra i matka.

610 C
 Ve-li-ký prorok po - vstal me - zi ná - mi,

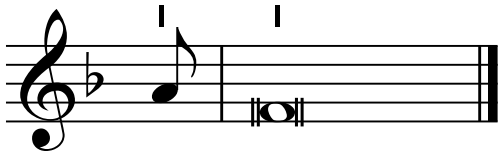
 a Bůh navštívil svůj lid.

611 A
 Jdě - te a hlásejte evangeli - um o Božím

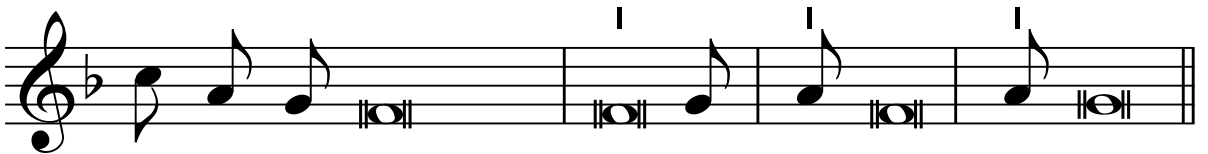
 krá - lovství: Zadar - mo jste dostali, * zadar - mo dávejte.

611 B
 Ježíš hlá - sal Bo - ží slo - vo

 v mno - ha podobenstvích.

611 C
 Je - žíš ře - kl ženě: Tvá ví - ra tě za - chránila,

 jdi v pokoji!

612 A

Ke ka-ždé-mu, kdo se ke mně při-zná před lidmi,

i já se přiznám před svým nebe - ským Otcem.

612 B

U - če-dní-ci si říka - li me - zi se - bou:

Kdo to asi je, * že ho poslouchá vítr a moře?

612 C

Kdo by chtěl svůj ži - vot za - chránit, ztra - tí ho,

ale kdo svůj život pro mě ztra - tí zachrání si ho.

613 A

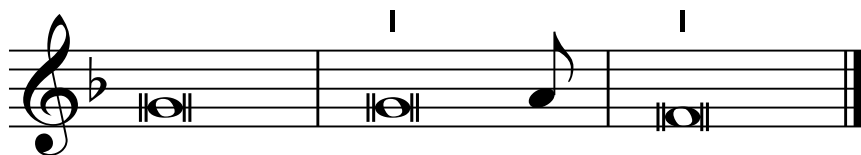
Kdo po - dá někomu třeba jen číši studené vody,

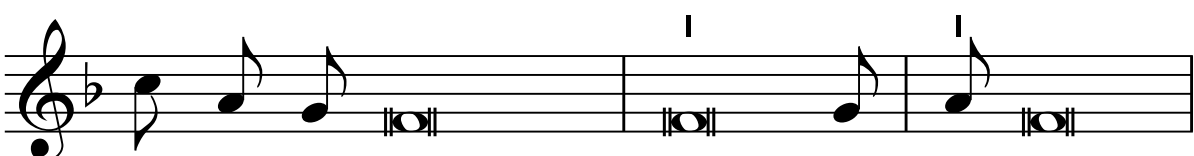
proto-že je to můj u - čedník, nepříjde o svou odměnu.

613 B

Je - žíš vzal dí - tě za ruku a ře - kl:

Děvče, * říkám ti vstaň!

613 C

Žá - dný, kdo položil ruku na pluh a o - hlíží se

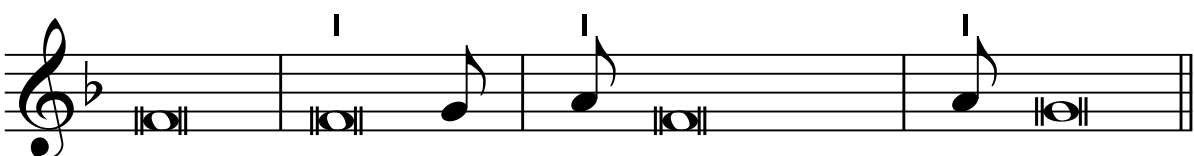
za sebe, není způsobilý pro Bo - ží království.

614 A

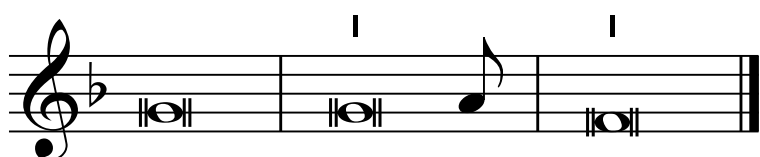
Mé jho ne - tlačí a mé bře - meno ne - tíží,

pra - ví Pán.

614 B

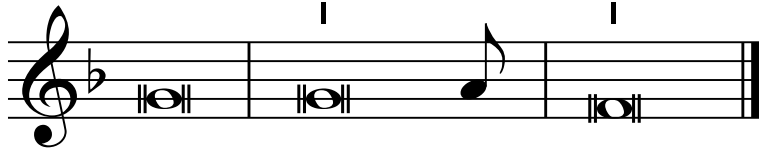
Nikde pro - rok ne - znamená tak má - lo,

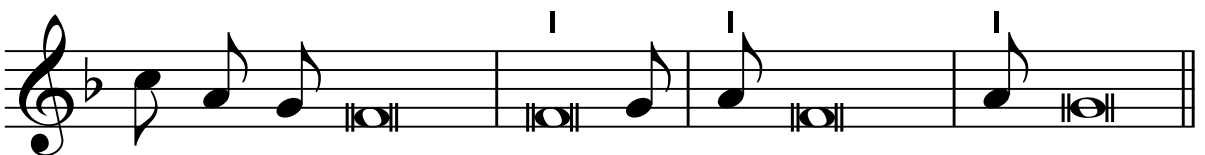
jako ve své vlasti.

614 C

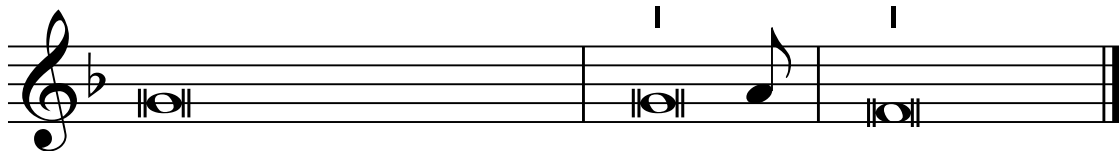
Radujte se, že va - še jmé - na

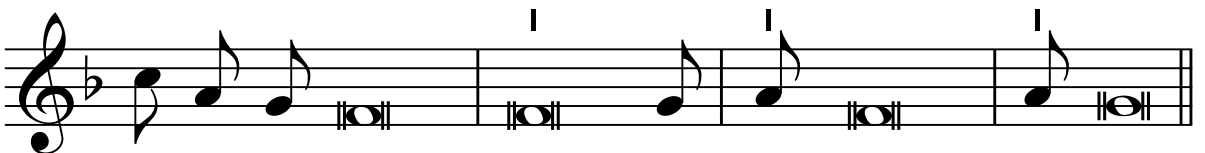
jsou zapsá - na v nebi.

615 A

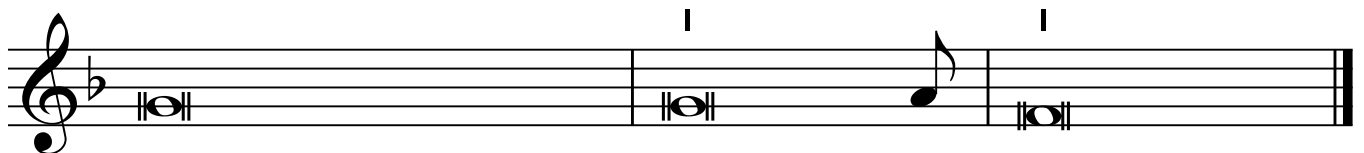
Se-me-no je Boží slo - vo, roz - sévač je Kri - stus.

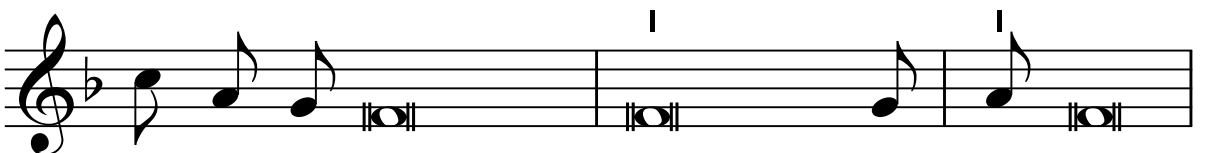
Každý, kdo ho nalezne, * vytr - vá navěky.

615 B

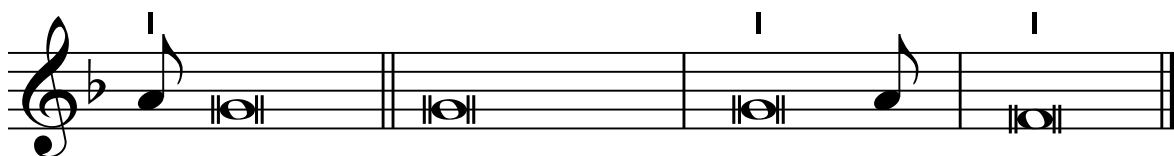
Je - ží - šovi učedníci vyháně - li mno - ho zlých du - chů

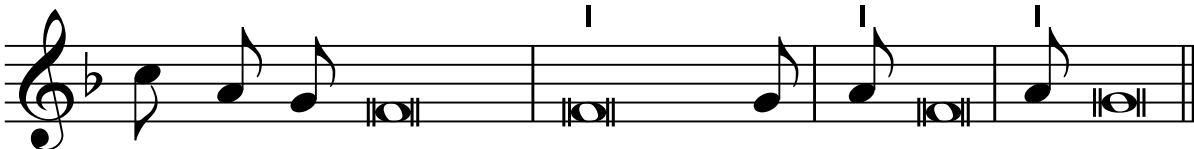
pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je.

615 C

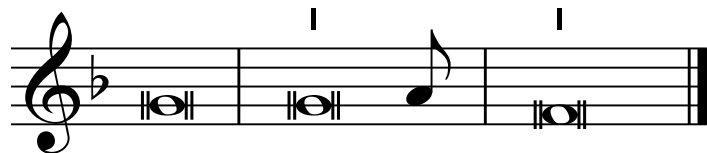
Sa - ma - ri - tán prokázal milosrden - ství své - mu

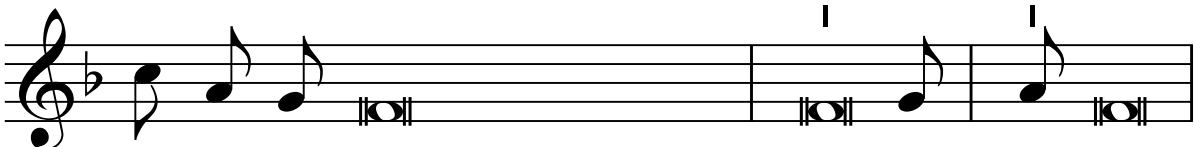
bi - žnímu. Jdi * a stejně jednej i ty.

616 A

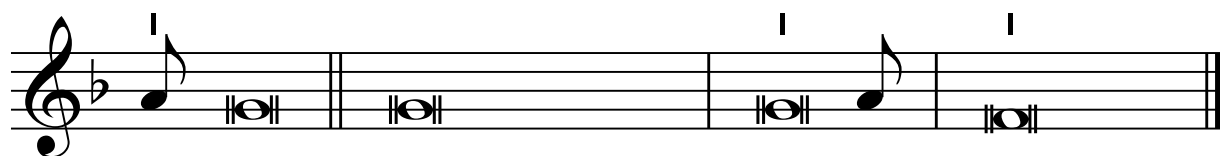
Spra-ve-dli - ví budou v králov - ství mé - ho O - tce

zářit ja - ko slunce.

616 B

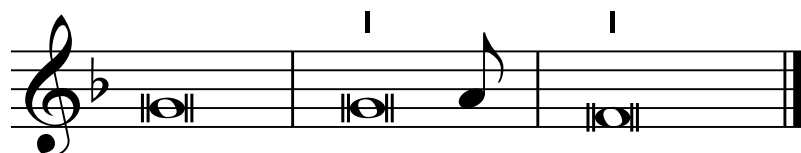
Je - žíš u - viděl veliký zástup a by - lo mu jich

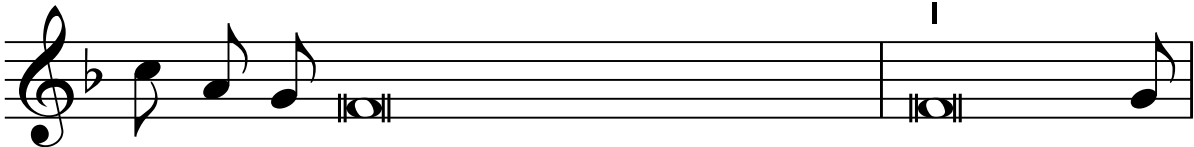
lí - to, protože byli jako ov - ce bez pastýře

616 C

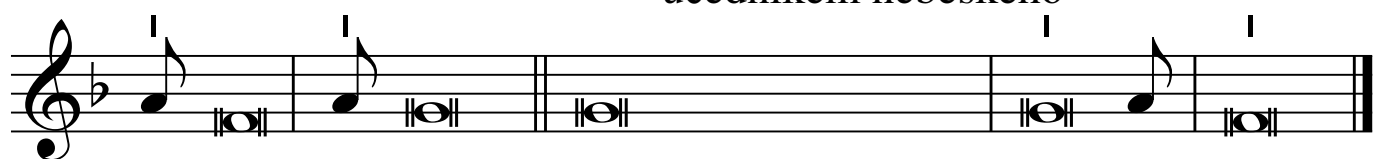
Ma - ri - e si vybra - la nej - lepší ú - děl,

a ten jí ni - kdo nevezme.

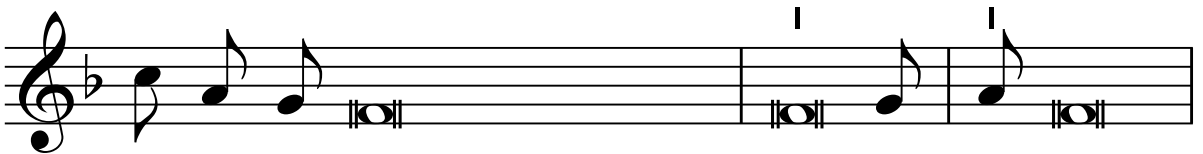
617 A

Ka - ždý u - čitel Zákona, * který se stal /království, je
učedníkem nebeského

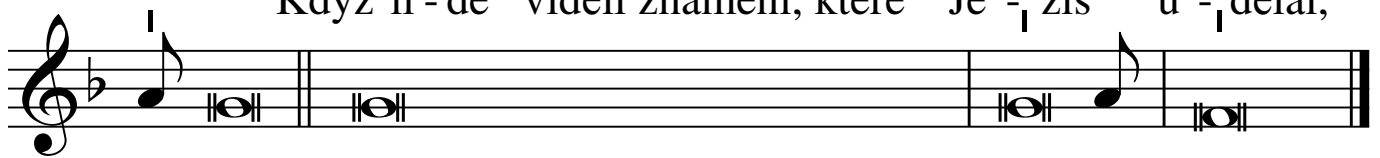

ja - ko ho - spodář, který ze své bohaté nové i staré.
zásoby vynáší věci

617 B

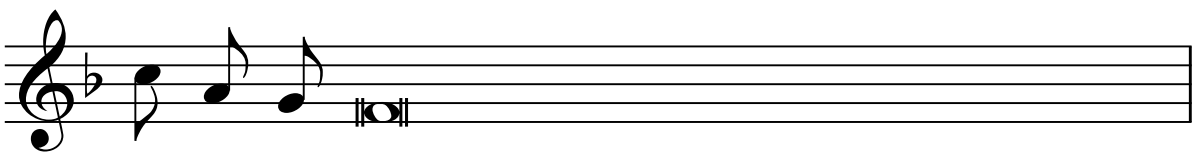

Když li - dé viděli znamení, které Je - žíš u - dělal,

ří - kali: To je jistě ten prorok, * který má při - jít na svět.

617 C

Je - stli - že vy, * třebaže jste zlí, * umíte dávat svým

dě - tem do - bré da - ry, čím spíše nebeský Otec

dá Ducha svatého těm, * kdo ho prosí.

618 A

Všichni se na - jedli do - syta

a ještě sesbírali plných dvanáct košů zby - lých kousků.

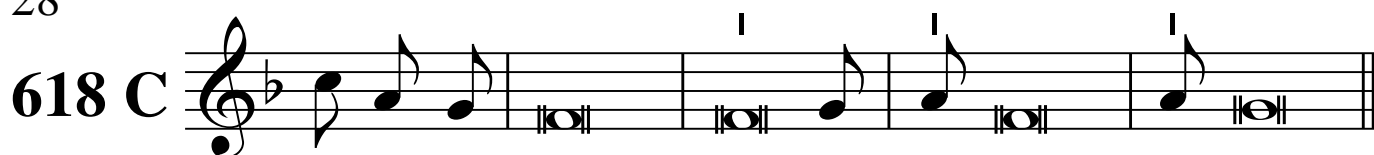
618 B

Já jsem chléb života, * kdo přichází ke mně, * nebu - de

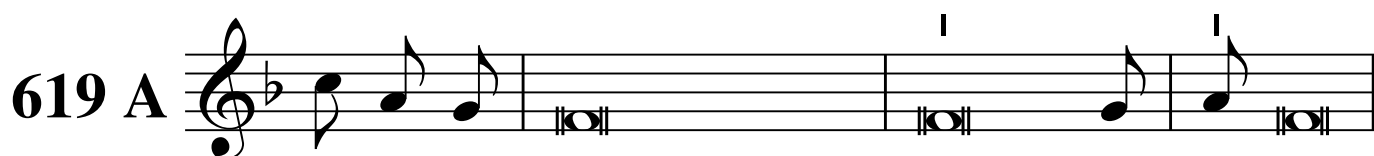
ni - kdy hla - dovět, a kdo věří ve mne, * nebude ni - kdy žíznit.

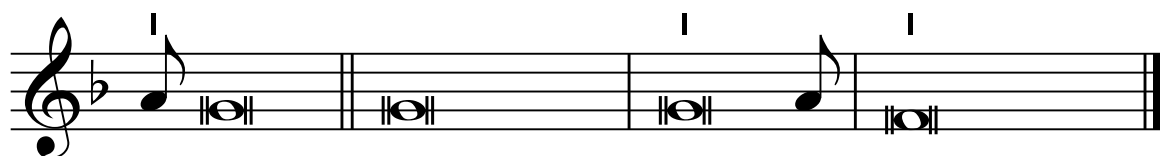
Mar-ně se namáhá, kdo si hro-madí po-klady,

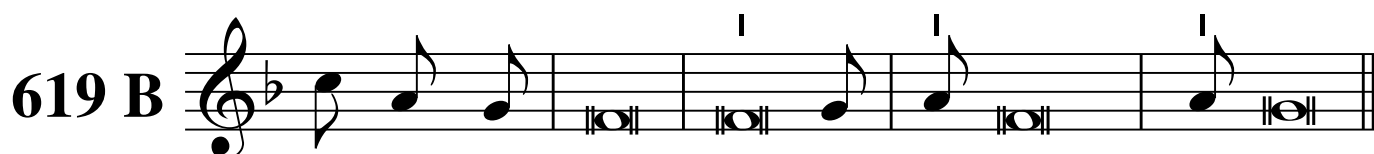
ale není boha - tý před Bohem.

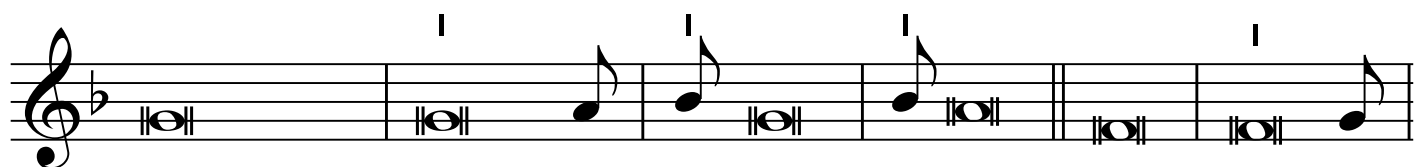
Je-žíš vztá - hl ruku, * zachytil tonoucí - ho Pe - tra a

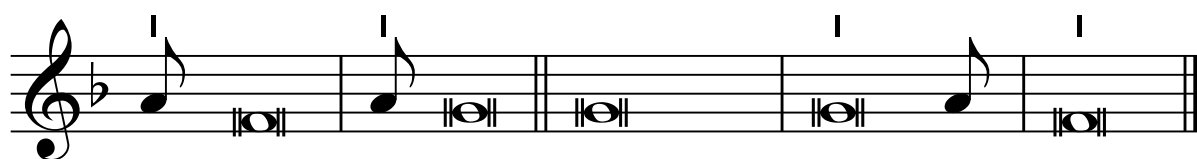
ře - kl mu: Malověrný, proč jsi pochyboval?

Já jsem chléb živý, kte - rý se - stoupil z ne - be.

Kdo bude jíst tento chléb, bu - de žít na - věky. Chléb, který já

dám, je mé tě - lo, obětované za ži - vot světa.

619 C

Měj - te be - dra pře - pásaná a vaše

lampy at' hoří.

620 A

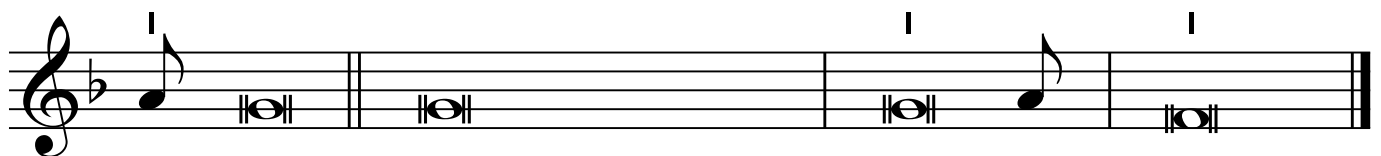
Jedna kananej - ská že - na vo - lala:

Smiluj se nade mnou, Pane * Sy - nu Davidův!

620 B

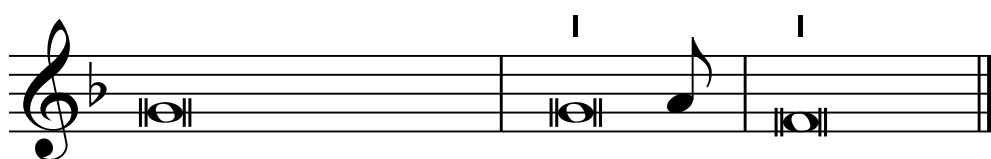
Ja - ko mne poslal živý Otec a já žiji

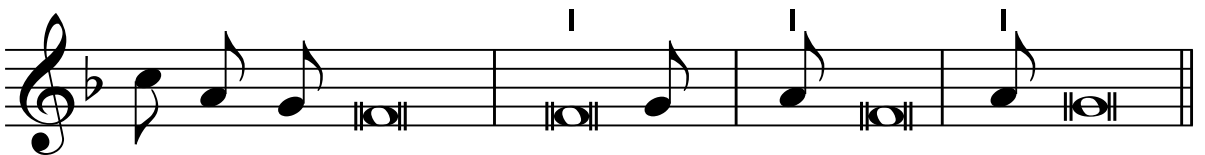
z Ot - ce, tak i ten, kdo jí mne, * bude žít ze mne.

620 C

My-slí - te, že jsem při - šel dát mír na zemi?

Ne, * říkám vám, * a - le rozdělení.

621 A

Co svá-žeš na zemi, bu - de svá - záno na nebi,

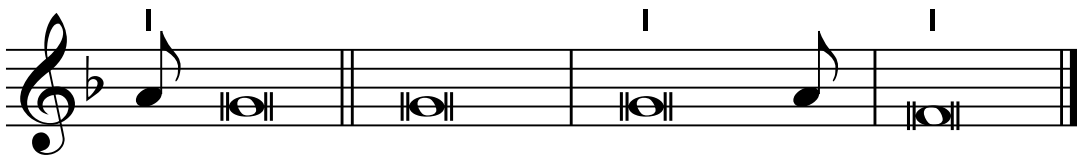
a co rozvážeš na zemi, * bude rozvázá - no v nebi.

621 B

Ši-mon Pe - tr řekl: Pa - ne, ke komu půj - deme?

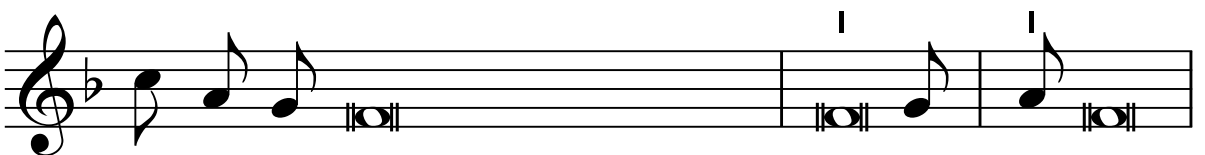
Ty máš slo - va vě - čného ži - vota a my jsme u - věřili a

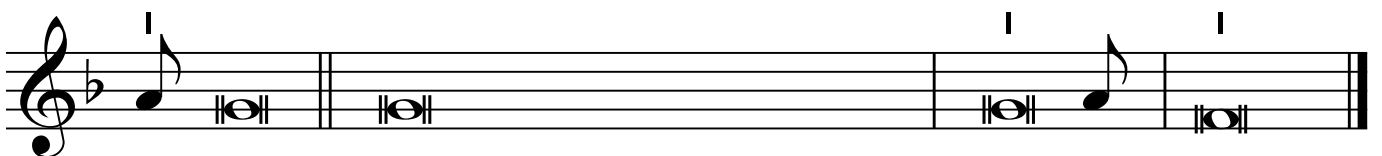
po - znali, že ty jsi Kristus, Syn Boží.

621 C

Posle-dní bu-dou pr-vními, a pr-vní posledními.

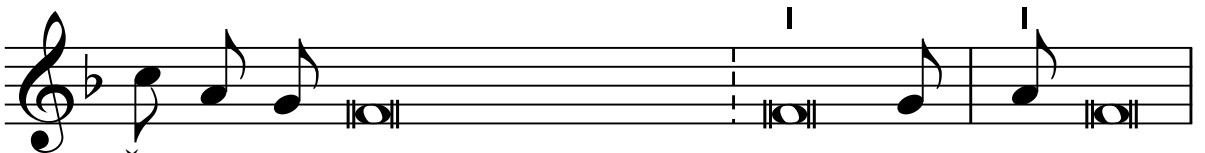
622 A

Syn člo - vě - ka přijde ve slávě svého Ot - ce se svými

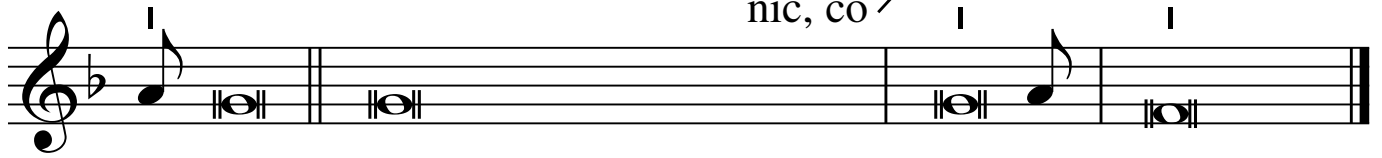

an - děly, a tehdy odplatí každému podle je - ho jednání.

622 B

Člo-vě-ka nemůže poskvnit do ně - ho vchá - zí
nic, co

zven - čí, ale to, co vychází z člověka, * to ho poskvňuje.

622 C

Když stro - jíš hostinu, pozvi ty, kdo ti ne - mají čím

od - platit, a dostaneš odměnu při vzkříše - ní spravedlivých.

623 A

Kde jsou dva nebo tři shro - máždění

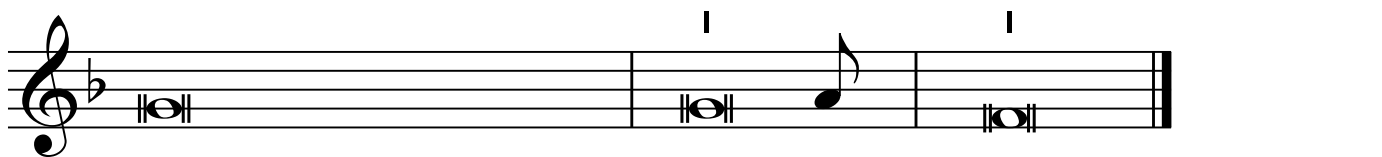

ve jménu mém, tam jsem já upro - střed nich.

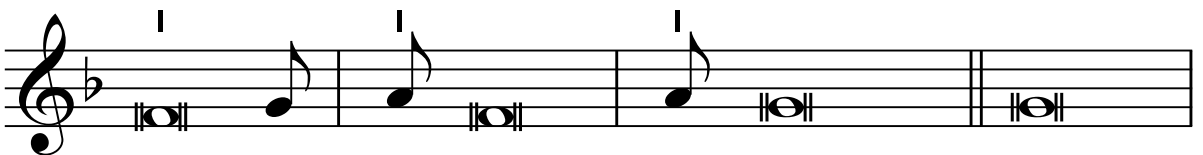
623 B

Do - bře vše - chno u - dělal,

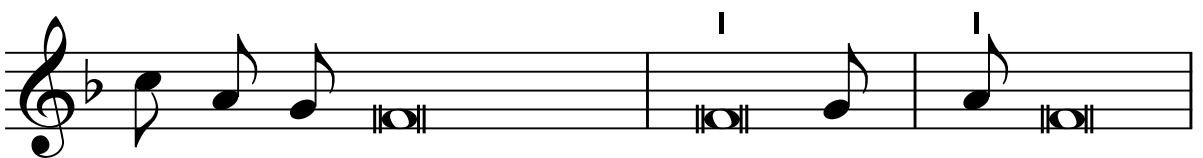
i hluchým dává sluch, * i ně - mým řeč.

623 C

Kdo se ne - zřekne vše - ho, co má, nemůže

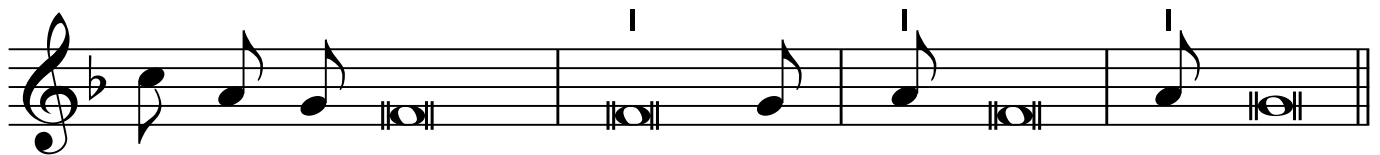
být mým učedníkem.

624 A

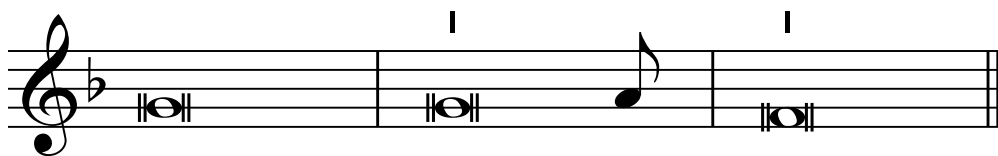
Slu - že - bní - ku ničemný, * ce - lý dluh jsem ti

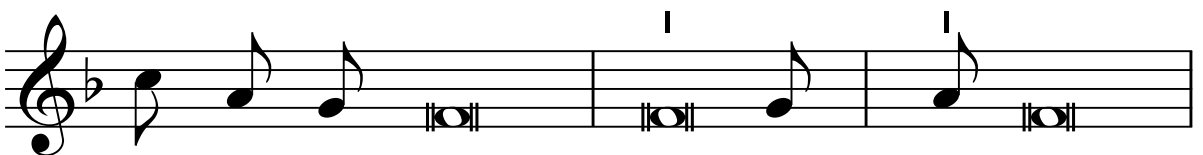
od - pustil, proto - že jsi mě pro - sil;

ne - měl ses tedy i ty smilo - vat nad svým dru - hem,

jako jsem se smiloval já nad tebou?

624 B

Kdo ztra - tí svůj ži - vot pro mě a

pro evangeli - um zachrání si ho.

624 C

Kte-rá že - na, když má de - set stří - brných min - cí
 a je - dnu nich ztra - tí, ne - roz - sví - tí svítlnu a
 ne - hledá pe - člivě, dokud ji nenajde?

625 A

Když na - štal večer, zavolal pán vi - nice děl - níky
 a vyplatil jim slíbe - nou odměnu.

625 B

Kdo se povýšu - je, bu - de po - nížen,
 a kdo se ponižuje, bu - de povýšen.

625 C

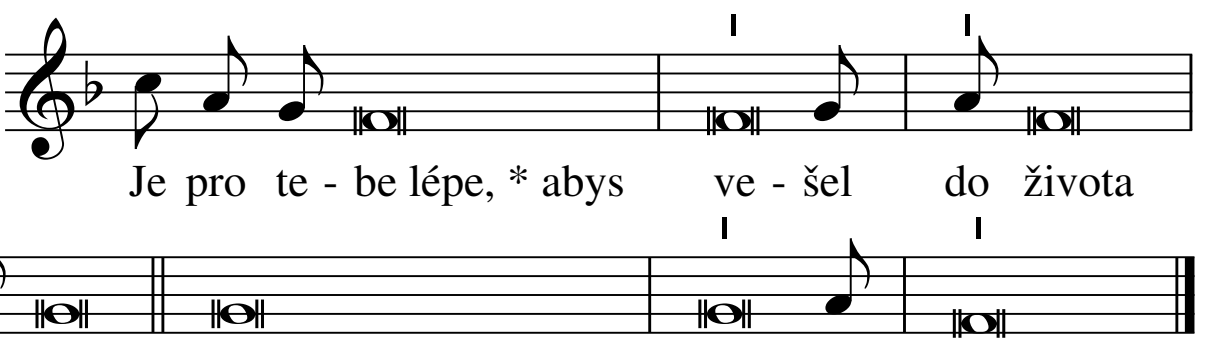
Žá - dný slu - žebník nemůže slou - žit dvě - ma
 pá - nům. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.

626 A

Ne ka-ždý, kdo mi ří - ká: Pa - ne, Pa - ne,
 ve - jde do království ne - beského, a - le ten,
 kdo plní vůli mého nebeské - ho Otce.

626 B

Je pro te - be lépe, * abys ve - šel do života
 bez ruky, než abys přišel s oběma ruka - ma do pekla.

626 C

Bla - ho - sla - vení, vy chudí, * neboť vaše je ne - beské
 krá - lovství. Blahoslavení, kdo nyní hladovíte, * ne - boť bu - dete
 na - syceni. Blahoslavení, kdo ny - ní plá - čete, neboť se
 bude - te smát.

627 A
 Ká-men, kte-rý stavitelé odvrhli, * stal se kvá-drem

 ná-rožním. Učinil to Pán * a v našich očích je to podivuhodné.

627 B
 Kdo ne-při-jme Boží králov-ství ja-ko dí-tě,

 vůbec do ně-ho nevejde.

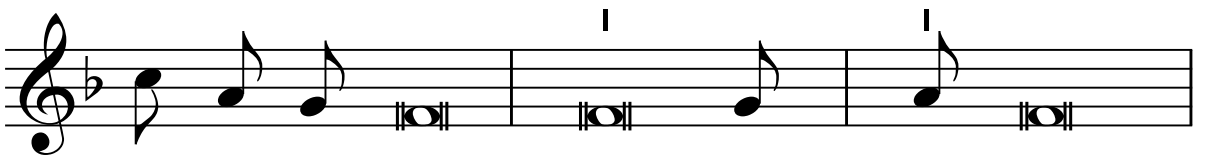
627 C
 Jsme je-ť-om slu-žebníci. Udělali jsme, * co jsme byli

 povin-ni udělat.

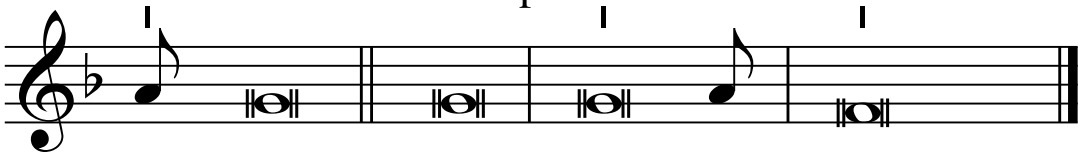
628 A
 Sva-te-bní hostina je si-ce při-pravena,

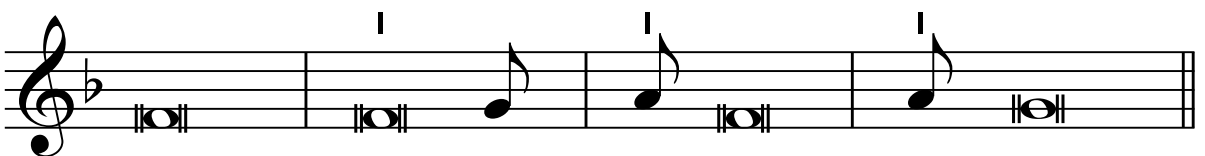

 ale pozvaní jí ne-byli ho-dní. Jdě-te pro-to

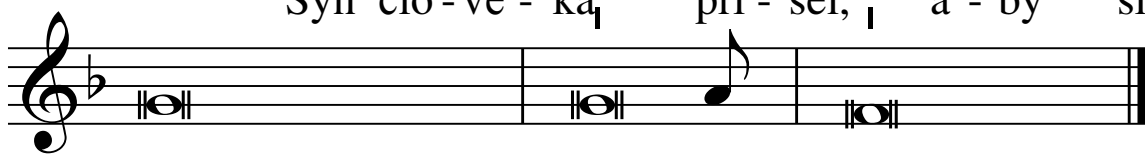
 na rozcestí, a pozvěte na svatbu, ko-ho najdete.

628 B
 Vy, kte- ří jste opu- sti - li vše - chno a

ná- sledovali jste mě, stokrát víc dostanete * ži - vot věčný.
 a za podíl budete mít

628 C
 Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.

629 A
 Dávejte, co je cí - sařovo cí - saři,

 a co je Bo - ží Bohu.

629 B
 Syn člo - vě - ka při - šel, a - by slou - žil

 a dal svůj život jako výku - pné za všechny.

629 C
 Na - le - zne Syn člo - vě - ka na zemi ví - ru,

 až přijde?

630 A

Na příkázání lá - sky spočívá celý Zákon i Proroci.

630 B

Jdi, * tvá víra tě zachránila.

630 C = 625 B

631 A

Kdo je me - zi vá - mi nej - větší,

ať je va - ším slu - žebníkem. Kdo se povyšuje,

bu - de po - nížen, a kdo se poníží, bu - de povýšen.

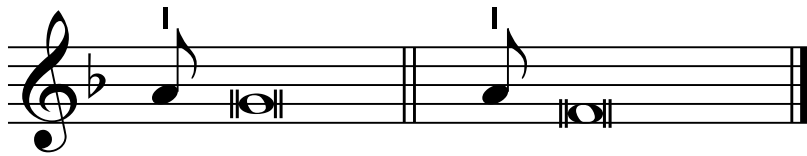
631 B

Když Je - žíš viděl, že učitel Zákona odpově - děl

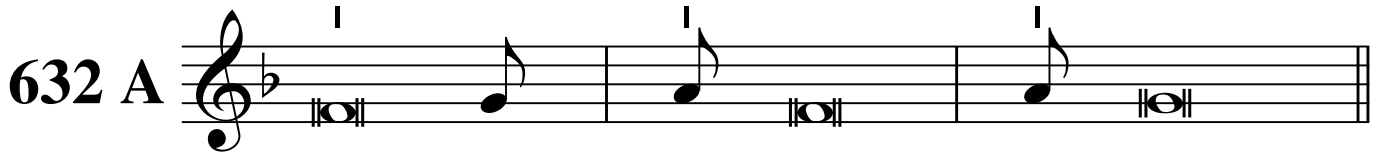
ro - zumně, ře - kl mu: nejsi daleko od Boží-ho království.

631 C

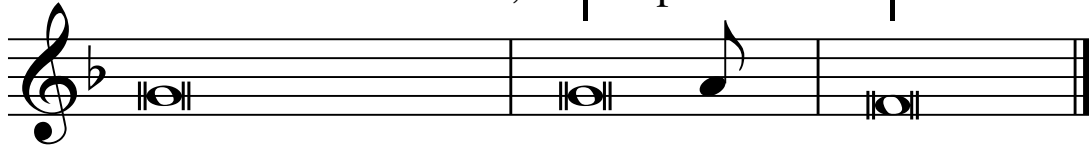
Syn člo - vě - ka při - šel hle - dat a

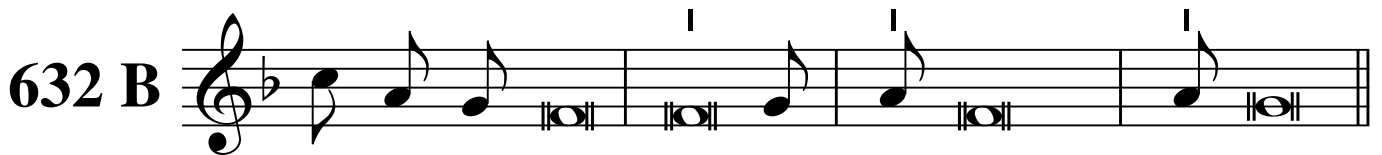
za - chránit, co zahynulo.

Bdě - te, pro - tože ne - víte,

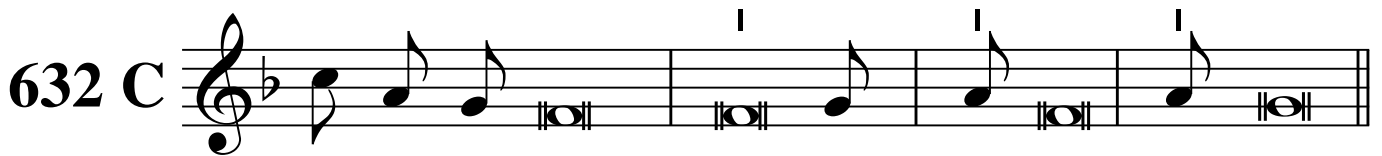
který den a hodinu váš Pán přijde.

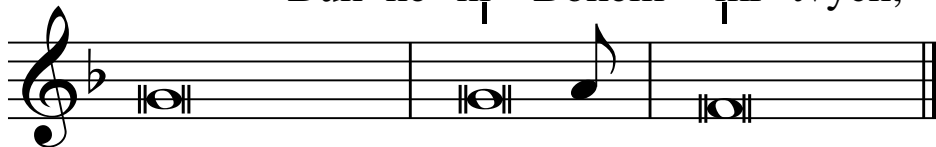
Chu - dá vdo - va da - la vše - chno, co mě - la,

celé své živobyčí.

Bůh ne - ní Bohem mr - tvých, a - le ži - vých,

neboť všichni ži - jí pro něho.

Každému, kdo má, bu - de dá - no,

a bude mít nadbytek.

633 B

Nebe a ze - mě po - minou, ale má slo - va

nepominou.

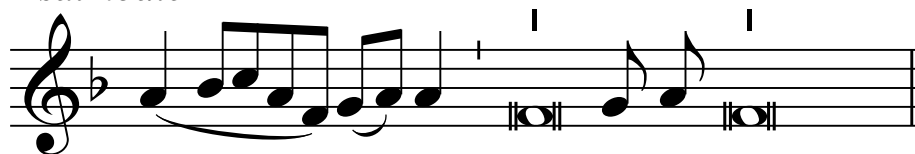
633 C

Vytrvalostí zachráníte svou duši.

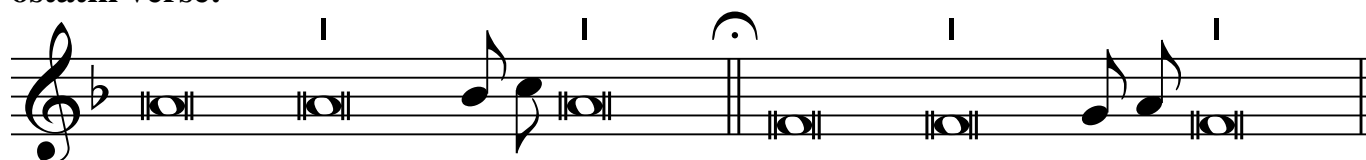
KANTIKUM P. MARIE (Magnificat)

Psalmodie M

první verš:

ostatní verše:

Ve - le - bí * má du-še Hospodina

a můj duch jásá *

v Bohu mém spasiteli,

Neboť shlédł na svou **nepatr**nou služebnici.*

od této chvíle mne budou **blahoslavit** všechna pokolení,
že mi učinil veliké věci ten, **který** je mocný.*

Jeho **jméno** je svaté.

A jeho milosrdenství trvá **od pokolení** do pokolení *
k těm, **kdo se** ho bojí.

Mocně **zasáhl** svým ramenem,*
rozptýlil ty, kdo v srdci **smýšlejí** pyšně.

Mocné **sesadil** z trůnu *

a **ponížen**é povýšil,
hladové nasytil **dobrými** věcmi *
a bohaté **propustil** s prázdnou.

Ujal se svého **služebníka** Izraele,*
pamatoval na své milosrdenství,
jak slíbil našim předkům,*

Abrahámovi a jeho **potomkům** navěky.

Sláva **Otci** i Synu *

i **Duchu** svatému,
jako byla na počátku, i **nyní** i vždycky *
a na **věky věků**. Amen.

Opakuje se antifona.